

Uit de raadsvergadering van 26 mei 2011.

In de raadsvergadering van 26 mei 2011 was het zover. We hadden een volle agenda. De jaarrekening moest worden vastgesteld, de proef met de BOA's moest worden omgezet naar een definitieve aanstelling, de begroting van Bleizo moest worden vastgesteld en we zouden nog deelgenoot zijn van een interpellatie over een ouderencentrum in Berkel en Rodenrijs. Die ging echter niet door omdat Pedro de Haas afwezig was. Ook de motie van treurnis van de fractie Neeleman werd niet behandeld, omdat wethouder Den Uil niet bij de raadsvergadering aanwezig kon zijn.

Maar het belangrijkste deze avond was dat er een besluit zou vallen over het al dan niet verlengen van de zondagopenstelling van de supermarkten in onze kernen.

In de commissie Algemeen Bestuur van 12 mei was over dit onderwerp al uitgebreid gedebatteerd en ook in de media was er de laatste weken veel aandacht voor de mogelijke sluiting.

Opnieuw werd er ingesproken deze avond. De insprekers lijken inmiddels bekenden en hun standpunten ook. Hetzelfde kon worden gezegd van de standpunten van de verschillende fracties. Die waren ten opzichte van de commissievergadering niet gewijzigd. Daarmee was al snel duidelijk dat er een meerderheid tegen de verlenging van de proef zou zijn. Het enige waarover het college nog echt werd bevraagd was de duur van de noodzakelijke overgangstermijn. Het college stelde voor om daar 7 maanden voor te nemen, zodat de zondagopenstelling doorloopt tot en met 31 december 2011.

Onderstaand de bijdrage over dit onderwerp:

ZONDAGSOPENSTELLING

Terwijl wij ons als raadsleden druk zaten te maken over het raadsvoorstel rond de zondagopenstelling, maakte Joris zich druk over de examens die van start moesten gaan. Nederlands mocht, in elk geval op het VWO, het spits afbijten. En dat examen had een politiek tintje. Alsof Joris thuis de wederwaardigheden over het politieke debat nog niet voldoende had meegekregen, mocht hij zich, onder de noemer 'pleidooi voor onzekerheid', verdiepen in de verering van de doener boven de denker. Zomaar een paar zorgvuldig geformuleerde zinnen uit de tekst van Chris van der Meulen, die in 2008 de Banning-essayprijs won met zijn essay: "De waardering van het publieke debat is aan nogal wat erosie onderhevig. Nuanceren heeft aan populariteit verloren en wordt gezien als een teken van zwakte. Onder het mom van 'benoemen' en 'duidelijkheid' wordt de schijn van onzekerheid met zorg vermeden. (...) Toen enkele jaren geleden de aanval werd geopend op het cultuurrelativisme en het postmodernisme, raakte 'onzekerheid' pas goed in diskrediet. Onzekerheid, het zoeken naar nuance, het aftasten van de verschillende morele argumenten moest het afleggen tegen 'duidelijkheid' en 'onwankelbare principes'. (...) We zouden echter moeten erkennen dat het in het debat en in de politiek – anders dan in een oorlog – niet primair gaat om het behalen van een overwinning, maar vooral om het inzichtelijk maken en bediscussiëren van verschillende (morele) argumenten. Het uitgangspunt zou moeten zijn dat een debat ertoe dient om de kwaliteit van ons denken naar een hoger niveau te tillen."

Ik vroeg mij na het lezen van de examentekst af of wij als commissie in ons debat over de zondagopenstelling ons hebben verschanst in de loopgraven van de duidelijkheid, of dat wij juist aan de onderhandelingstafel de morele argumenten hebben gewisseld, op basis waarvan vanavond besluitvorming plaatsvindt over de beëindiging van de pilot voor de zondagopenstelling van de supermarkten.

Wat wij als CU-fractie in elk geval in de commissie wel hebben geprobeerd is aan te geven waarom wij principieel voorstander zijn van de handhaving van de zondag als een rustpunt in een druk leven. We gaan onze bijdrage uit de commissie niet nog eens dunnetjes over doen. We hebben geprobeerd het grotere belang te duiden van een wekelijks rustdag

voor iedereen: een mens leeft niet bij brood alleen. En we hebben het collectieve geheugen opgefrist waar de wortels voor deze vrije feestdag liggen. Bij keizer Constantijn (voor wie wil blijven steken bij 321 na Christus). Natuurlijk hebben we ook betoogd waarom we niet willen dat de proef verlengd wordt. We volstaan daarom nu met de mededeling dat de ChristenUnie het collegevoorstel steunt om de zondagsopenstelling van de supermarkten niet te verlengen, maar het te houden bij de proef van één jaar.

In de commissie hebben wij aangegeven wél te zullen nadenken over onze steun aan een eventuele overgangstermijn. Wij houden immers niet van loopgravenoorlogen, waarin de kruitdampen het zicht op de ontmoeting onmogelijk maken. Wij hadden ons voorbereid op de in de commissie AB genoemde overgangstermijn van 3 maanden. Dit lijkt ons een mooie termijn voor een ondernemer om de bakens te verzetten en de koers bij te stellen. Wij hebben daarvoor een aantal argumenten:

- het was vooraf bekend dat het een pilot van een jaar betrof, zeker bij de winkeliers;
- geen van de ondernemers had een toezegging dat bij eventuele voortzetting van de zondagsopenstelling, dat automatisch continuering voor zijn onderneming zou betekenen;
- voor zover er geen sprake is van tijdelijke/jaar-contracten, is er naar verluidt vaak sprake van 0-uren contracten voor de zondags werkende jongeren.

De ChristenUnie ziet dan ook geen reden of onderbouwing voor een verlenging van de proef met 7 maanden, tot 1 januari 2012. De door de ondernemers genoemde inkopen voor de kerstperiode horen wat ons betreft bij het gewone ondernemersrisico en zijn voor de ondernemers een bewuste afweging geweest. De supermarkten hadden sowieso niet de garantie dat zij zelf met kerst 2011 nog een vergunning voor de zondagsopenstelling zouden hebben. Wij horen daarom graag van het college waarom gekozen is voor deze lange overgangstermijn.

En verder.

Verder hopen wij dat Lansingerland het verschil wil blijven maken. In 2007/2008 hebben wij onze visie op 2040 opgesteld. Niet door een willekeurig ingehuurd bureau, maar in overleg met raad en inwoners. Geen woord over boodschappen doen op zondag. Geen aandacht voor het feit dat onze kernen hetzelfde aanbod en dezelfde faciliteiten moeten hebben als de steden om ons heen. Geen blauwdruk voor de toekomst, wel een ambitiesdocument dat duidelijk maakt dat Lansingerland niet een gemeente wil zijn waarvan er dertien in een dozijn gaan, hoe groot we ook worden. In onze visie komt vooral naar voren dat we ook in de toekomst willen bouwen aan een aangename omgeving met een grote sociale samenhang. Dat we te maken hebben met 'buren' in de regio, op wie we onze keuzes graag afstemmen. We hebben nu de keuze om ons te onderscheiden. Wat ons betreft blijft het credo dan ook: 'Zondag? Tot rust komen in Lansingerland'. Saai? Ja voor wie denkt alles te moeten halen uit het leven hier en nu. Of luxe; voor wie tijdens één wekelijkse vrije dag kan genieten te midden van de hectiek van alledag en beseft dat alles een prijs heeft, maar dat sommige dingen onbetaalbaar zijn.

Lansingerland is geen gemeente die perse die dingen doet die de burens ook al doen. Nee, we zijn juist een gemeente die zich bewust is van de omgeving en daarin eigen keuzes maakt. Een gemeente waarvan de inwoners zeggen: het is goed toeven in Lansingerland; een gemeente met voldoende mogelijkheden tot recreatie en ontspanning. Laten we daar aan werken. Maar niet op zondag ☺.

Bergschenhoek, 26 mei 2011.
Ankie van Tatenhove